

eller af Amsterdamtraktaten, at det politimæssige samarbejde skal gøres til et overstatsligt samarbejde. Det var, det er, og det vil fortsat være et mellemstatsligt samarbejde, der knytter sig til det politimæssige samarbejde, vi har i Europa inden for Unionen.

Dette er også sagt til hr. Kim Behnke, som roste det politimæssige samarbejde og så sagde, at det var der ikke grundlag for længere – sådan måtte man forstå ordene – når det nu blev gjort til et overstatsligt samarbejde. Det politimæssige samarbejde er og vil fortsat være et mellemstatsligt samarbejde, som Danmark fuldt og helt kan deltage i.

Når hr. Albrechtsen nu er på vej op for at tage ordet, må jeg bare lige minde hr. Albrechtsen om – så kan vi jo allerede forebygge den misforståelse, hr. Albrechtsen muligvis vil gøre sig skyldig i – at af Maastrichttraktatens K 9 fremgår det, hvilke områder inden for søjle 3-samarbejdet man allerede inden for rammerne af Maastricht kan overføre til det overstatslige samarbejde. Jeg kan allerede nu se på hr. Albrechtsen, at det netop var derfor, hr. Albrechtsen var på vej op for at ville tage ordet.

Når man går over til at se på, hvilke samarbejdsområder det så er, man vil overføre inden for de bestemmelser, er det politimæssige samarbejde undtaget, for det er alene asylpolitikken, regler for personers passage af medlemsstaternes ydre grænser, indvandringspolitikken, politikken over for tredjelandes statsborgere, betingelserne for tredjelandes statsborgeres indrejse og færden på medlemsstaternes område osv. Det civilretlige samarbejde er med. Det strafferetlige samarbejde, toldsamarbejdet og politisamarbejdet kan ikke inden for rammerne af Maastrichttraktaten overføres til det overstatslige samarbejde.

Hr. Albrechtsen taler om, at Schengensamarbejdets integration i Traktaten om Den Europæiske Union betyder, at det danske forbehold på længere sigt vil blive krænket. Her bygger hr. Albrechtsen sin argumentationskæde op om det nye grundlag for samarbejde inden for søjle 3-samarbejdet, altså inden for det mellemstatslige samarbejde.

Her er det for mig vigtigt at få slået fast, at fælles for de nye beslutningsinstrumenter, der vedtages på baggrund af Amsterdamtraktaten, er, at det udtrykkeligt fremgår af bestemmelserne, at disse instrumenter ikke vil kunne tillægges umiddelbar anvendelighed. Der er altså ikke tale om overstatslige instrumenter. De vil

ikke have umiddelbar retlig karakter over for borgere her i landet, og landene afgør selv implementeringen af de beslutninger, der træffes gennem rammeafgørelser og afgørelser i andet øjemed.

Så er det også sat på plads. Der bliver altså ikke på baggrund af nye beslutningsinstrumenter mulighed for at gøre det politimæssige samarbejde til overstatsligt samarbejde; det vil fortsat være af mellemstatslig karakter.

Hr. Albrechtsen tager så fat på den immunitet, som vil være gældende for medarbejdere hos Europol, og bruger det som grundlag for at sige, at der her er et samarbejde, som har en eller anden spekulativ karakter. Der er jeg nødt til at sige, at de regler, der kommer til at gælde for Europols medarbejdere, er de kendte immunitetsbestemmelser – der så her er tilpasset til, at det drejer sig om et samarbejde for politifolk – som man i øvrigt kender fra FN-organisationers udstationeringer i en række europæiske lande.

Hr. Søren Søndergaard og fru Anne Baastrup brugte meget lang tid på at tale om den såkaldte spanske protokol, altså den protokol, der følger, når det drejer sig om det asylmæssige samarbejde.

Jeg er nødt til at sige, at det er rigtigt, at Amsterdamtraktaten har en særlig protokol om asyl for statsborgere i EU's medlemslande. I protokollen bliver det påpeget, at på grund af det høje niveau for beskyttelse af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i EU-landene må medlemslandene som udgangspunkt betragte hinanden som sikre oprindelseslande i forbindelse med asylsager. Et medlemsland kan dog stadig behandle asylansøgninger fra andre medlemslandes borgere ud fra en formodning om, at ansøgningerne er åbenbar grundløse, og på den betingelse, at Rådet underrettes.

Hvordan stiller denne protokol sig så til praksis i Danmark? Konklusionen er, at protokollen ikke vil medføre ændringer af praksis i Danmark.

Jeg er også nødt til at henvise til, at det fremgår af det lovforslag, som regeringen har fremsat som grundlag for Danmarks tilslutning til Amsterdamtraktaten, på side 123 i erklæringen om protokollen om asyl for statsborgere af Den Europæiske Unions medlemslande, at denne protokol – altså den, som i debatten i dag er fremstået som den spanske protokol – ikke ændrer medlemsstaternes forpligtelser i hen-